

Zachtjes tikt de leraar

NWD15, Februari 2009
Tekst: Marjolein Kool
Melodie: Ritme van de regen

Zachtjes tikt de leraar op zijn toetsenbord,
ritme van eentonigheid.
Weinig inspiratie, energie te kort
en een groot gebrek aan tijd.
Vaag weet hij nog wel hoe leuk zijn vak ooit was
in die studietijd van toen.
Nu is er dag-in-dag-uit alweer een klas.
Hoe lang nog tot zijn pensioen?

NWD verjaagt de sleur en stress,
Levert inspiratie, houdt u bij de les.
Zelfs na vijftien keer is het nog steeds een doorslaand succes.

Vrolijk stapt de leraar door de Leeuwenhorst,
toppunt van bedrijvigheid.
Opgetogen, naampje op de linkerborst,
even alle zorgen kwijt.
Lezing, workshop, video, een goed gesprek,
werksfeer die totaal verrast.
Tasje vol met folders losjes om de nek,
mathematisch enthousiast.

NWD verjaagt de sleur en stress,
Levert inspiratie, houdt u bij de les.
Zelfs na vijftien keer is het nog steeds een doorslaand succes.

Driftig tikt er iemand op zijn kamerdeur.
't Nachtje is maar kort geweest.
Maar zijn nieuwe maatjes stelt hij niet teleur,
fun run goed voor lijf en geest.
Hijgend aan de finish doet hem alles zeer,
weer een toptijd neergezet.
Lopen, nou dat lukt voorlopig echt niet meer.
Toch bereikt hij het buffet.

NWD verjaagt de sleur en stress,
Levert inspiratie, houdt u bij de les.
Zelfs na vijftien keer is het nog steeds een doorslaand succes.

Zachtjes is de leraar weer naar huis gegaan.
Afscheid nemen viel niet mee.
Toch glanst er een vonkje hoop in zijn bestaan:
volgend jaar weer NWD!
Thuis doen ze meewarig als hij uitleg geeft.
Die gaan echt niet uit hun dak.
Dus hij zwijgt en denkt: 'Ik heb iets moois beleefd.
Wat heb ik een prachtig vak!'

NWD verjaagt de sleur en stress,
Levert inspiratie, houdt u bij de les.
Zelfs na vijftien keer is het nog steeds een doorslaand succes.

Da's de NWD

NWD15, Februari 2009

Tekst: Marjolein Kool

Melodie: Aux Champs-Élysées / O
Waterlooplein

Je denkt opeens: het wordt weer tijd,
dat ik me uit de sleur bevrijd
en vrolijk naar het westen rijd.
Dat oord bij de zee.
Daar is weer een program bereid,
ter lering en toch vol jolijt,
een mes dat aan twee kanten snijdt.
Da's de NWD.

Eén bruisend mêlee.
Da's de NWD.
Je praat, je rent, je puzzelt wat.
Je hersens worden afgemat.
Maar in de bar valt alles mee
op de NWD.

Thuis denken ze: Je hebt het zwaar.
Twee lange dagen aan elkaar
exact gaan doen, da's heftig maar,
je deelde niets mee
van restaurant en bubbelbad,
van kingsize-bed en drankjes zat,
die reuzeluxe habitat van de NWD.

Génieten voor twee.
Da's de NWD.
Je hebt ineens collega's zat.
Je vak wordt hier weer hoog geschat.
Daar maak je nieuwe vrienden mee
op de NWD.

Hoe je het wendt, hoe je het keert,
je raakt hier weer geïnspireerd
door alles wat je hoort en leert
op de NWD.
Het vliegt voorbij. Het gaat te snel.
Je koopt voor thuis nog gauw een spel.
Je zit weer lekker in je vel.
Het was weer oké.

Dánk het comité
van de NWD.
Ze hebben het weer druk gehad.
Ze liggen nu een weekje plat.
Maar straks doen ze weer dapper mee
voor de NWD!